

Mál nr. 330/2021**M og
V vegna húseigendatryggingar.****Ágreiningur um hvort atvik falli undir gildissvið húseigendatryggingar.****Gögn.**

Málskot móttakið 01.09.2021.

Bréf V dags. 16.09.2021.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 20.09.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 29. apríl 2021 hafi bílskúrshurð á heimili M verið brotin upp, en ekki hafi verið farið inn í bílskúrinn og engu stolið. Tjón varð á hurðinni og gerir M kröfu um bætur úr húseigendatryggingu sinni hjá V vegna þess. V hafi hins vegar hafnað kröfunni með vísan til þess að um skemmdarverk, en ekki innbrot, hafi verið að ræða og það falli ekki undir skilmála váttryggingarinnar. M fellir sig ekki við það og telur að um innbrotstilraun hafi verið að ræða. M fellst á það að í lögregluskýrslu vegna atviksins, dags. 14. maí 2021, sé brotið vissulega skráð sem „eignaspjöll (minniháttar skemmdir)“ en sú flokkun sé ekki frekar rökstudd og sé í raun í andstöðu við inntak skýrslunnar sem gefi frekar til kynna að innbrotstilraun hafi átt sér stað. Það hljóti þá að vera ótvíræð merki um tilraun til innbrots þegar hurð sé brotin upp, en líklega hafi hurðin verið brotin með því að keyrt var á hana með rafmagnshlaupahjól, en áakstur á hurðir sé þekkt aðferð við innbrot þegar handafl dugi ekki til. Engin gögn bendi til þess að markmiðið hafi verið það eitt að skemma hurðina. Þá kemur fram að í upphaflegri tjónstilkynningu til V hafi M sett fram vangaveltur um að tilgangurinn hafi verið sá að skemma, það útiloki ekki að um innbrot hafi einnig verið að ræða, jafnvel þó tilgangur innbrots sé að valda skemmdum. Þá hafi tilkynning hans til V enda varðað „innbrot í húseign“. Með því að fram komi í lögregluskýrslu að tjónvaldar, en þeir náðust nálægt vettvangi, hafi farið inn í aðra geymslu og „tekið“ eitthvað þaðan eigi vangaveltur M um hvað aðilum hafi gengið til þá ekki lengur við og verði ekki á þeim byggt.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji að um skemmdarverk, en ekki tilraun til innbrots hafi verið að ræða, og sé slíkt tjón ekki bótaskyldt úr váttryggingunni. Byggi sú afstaða annars vegar á því sem fram komi í tjónstilkynningu M: „þeir gerðu ekki tilraun til að fara inn eða stela neinu þannig að ég giska á að það hafi bara vakað fyrir þeim að skemma“ og hins vegar á því að heiti brotsins í lögregluskýrslu sé „eignaspjöll“. Samkvæmt tjónstilkynningu hafi M orðið var við tjónið um fimm mínútum eftir að það átti sér stað og hafi hann á hringt í lögreglu. Verði því að gera ráð fyrir að gerendum hefði gefist nægur tími til að reyna að komast inn í bílskúrinn hefði verið ætlun þeirra að brjótast inn í hann. Samkvæmt fyrirbyggjandi upptöku úr bílskúr M hefði það þó ekki verið raunin. Ekkert í gögnum málsins sýni fram á að um tilraun til innbrots hafi verið að ræða og verði M að bera hallann af því. Er bótaskyldu því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M er tekið fram að í tjónstilkynningu hafi hann tilkynnt um innbrot í húseign. Því sé staðhæfingum V um að tjónstilkynningin hafi ekki verið um innbrotstilraun sérstaklega mótmælt. Þá hafi upphafleg tjónstilkynning verið send áður en lögregluskýrsla lá fyrir og hafi M ekki haft vitneskju um fyrirætlan gerenda og hefði V átt að vera það ljóst. Þá bendir M á að myndavélin sýni einungis það sem eigi sér stað inni í bílskúrnum en ekki utan hans. Mikil umferð fólks sé við bílakjallarann þar sem bílskúrinn sé staðsettur og bendi ekkert til þess að gerendur hafi getað haldið innbrotstilraun sinni áfram óáreittir enda hefði ýmislegt getað fælt þá frá. Að öðru leyti vísar M til áður fram kominna krafna og röksemda.

Álit:

Í ákvæði 9.3.1 þeirra skilmála sem gilda um umrædda váttryggingu segir að váttryggingin bæti tjón af völdum innbrots eða innbrotstilraunar. Það hvílir á váttryggðum, þ.e. M, að sýna fram á að atvik séu með þeim hætti að þau falli innan bótasviðs váttryggingarinnar, en ágreiningslaust er með aðilum að váttryggingin taki ekki til skemmdarverka. Fyrir nefndinni liggur upptaka úr öryggismyndavél sem er staðsett inni í bílskúr M og má af henni ráða að nokkuð þungt högg hafi komið á neðsta hluta bílskúrshurðarinnar, sem olli skemmdum á henni. Af upptökunni má og heyra að nokkur skarkali er utan við bílskúrinn, þó ekki greinist nein orðaskil. Ekki er hins vegar að sjá af henni að tjónvaldar hafi gert frekari tilraunir til að brjóta upp hurðina eða komast inn í bílskúrinn. Þá liggur fyrir

lögregluskýrsla, dags. 14. maí 2021. Í henni kemur fram að lögregla hafi komið á vettvang eftir að M hafði tilkynnt um skemmdir á bílskúr. Á neðri hæð bílakjallarans hafi þrír drengir verið á tveimur rafmagnshlaupahjólum, en á rafmagnshlaupahjólum sem fundist hafi skammt frá bílskúrnum hafi verið ákoma sem gæti rímað við ákomu á bílskúrshurðinni. Lögregla hafði tal af drengjunum þremur en af lögregluskýrslu má ráða að þeir hafi ekki tjáð sig mikið um umrætt atvik, að öðru leyti en því að tveir þeirra könnuðust ekki við atvikið og hinn þriðji sagði að „hefðu hinir gert þetta“, en ekki er ljóst við hvað er átt. Af lögregluskýrslu virðist einnig mega ráða af framburði aðila að drengirnir hafi farið inn í opna geymslu og einhverjir þeirra tekið eitthvað þaðan. Af þeirri litlu lýsingu sem kemur fram í lögregluskýrslu verður þó ekki ráðið að um háttsemi sem jafna megi til innbrots hafi verið að ræða og verður því ekki byggt á því. Ekki liggja fyrir nein gögn um síðari yfirheyrslur yfir drengjunum. Þá er umrætt brot flokkað í lögregluskýrslu sem „eignaspjöll (minniháttar skemmdarverk)“ og fram kemur að M hafi verið leiðbeint um kærufærli vegna eignaspjalla. Þegar litið er til framangreinds, svo og lýsingar M sjálfs í tjónstilkynningu verður ekki talið sýnt fram á að ásetningur tjónvalda hafi staðið til þess að brjótast inn í bílskúrinn. Það er M sem ber sönnunarbyrðina fyrir því að um innbrotstilraun hafi verið að ræða og samkvæmt framansögðu hefur slík sönnun ekki tekist. Þar af leiðandi er óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr heimilistryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 12. október 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.